

## KUTSUTUT SIUNAAMAAN

Jumala on kaiken siunauksen lähde. Jo luomisessa Jumala siunasi ihmisen. Hän siunasi myös elolliset olennot ja asetti ne ihmisen alamaisuuteen. Siunaukseen kuului lisääntyminen ja maan täyttäminen. Mutta Jumalan siunaus merkitsee vielä paljon enemmän! Se on Jumalan kaiken hyvyyden ja rakkauden ilmausta luotujaan kohtaan. Jumalan siunaus ei loppunut ihmisen syntiin- lankeemukseen. Vaikka maa joutui kirouksen alaiseksi, Jumalalla oli jo ennen luomista suunnitelma kirouksen poistamiseksi oman Poikansa suorittaman lunastustyön kautta. Näin Jumala antaisi suurimman siunauksen ihmiskunnalle.

Jumalan pelastussuunnitelma tulee näkyviin kirkkaana jo 1. Ms.12:2-3, jossa Jumala lupaa oman kansansa kantaisäksi valitsemalleen Abrahamille siunauksen ja hänessä siunauksen kaikille kansoille. Monella tavalla Israel on siunauksena tänäkin päivänä kansakunnille. Paavali kuitenkin erityisesti teroittaa, että lupaukset siunauksesta kaikille kansoille lausuttiin ”Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: `Ja siemenille` ikään kuin monesta, vaan ikään kuin yhdestä: `Ja sinun siemenellesi`, joka on Kristus”, Gal.3:16, 1. Ms.22:18. Jumalan suurin siunaus: pelastus tulisi Messiaan kautta kaikille kansoille. Jeesuksen suorittama sovitus ja lunastus koskee objektiivisesti kaikkia, mutta on vastaanotettavissa henkilökohtaisesti uskolla.

Vanhan liiton aikana siunauksen välittäjinä toimivat yhteisön arvovaltaiset ihmiset: profeetat, papit ja kuninkaat, perheissä isät. Esikoisen siunaus oli erityisen tärkeä eikä siunausta voinut kumota. Esikoissiunauksesta saamme hyvän kuvan Jaakobin historiasta. Jaakob ymmärsi isän siunauksen merkityksen ja tavoitteli sitä jopa vilpillisyyteen asti. Riippuvuutensa Jumalan siunauksesta elämässään Jaakob ilmaisi voimakkaasti Jabbok-virralla: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua”. Hän sai siunauksen ja uuden nimen: Israel. Sen myötä hän sai myös uuden identiteetin.

Patriarkkojen siunaukset lapsilleen olivat usein profeetallisia. Jaakobin siunaus Juudalle sisälsi jo selvän Messias-profetian: ”Ei siirry valtikka pois Juudalta eikä hallitsijansauva hänen polviensa välistä, kunnes tulee hän, jonka se on ja jota kansat tottelevat”, 1. Ms.49:10.

Erämaavaelluksen aikana Israelin kansa sai Herran siunauksen. 4. Ms.6:22-27: ”Herra puhui Moosekselle sanoen: `Puhu Aaronille ja hänen pojillensa ja sano: Siunatessanne israelilaisia sanokaa heille: 1. Javarechecha Adonai, Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua; 2. Herra valistakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; 3. Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan.` Näin he laskekoot minun nimeni israelilaisten ylitse, ja minä siunaan heitä.” Tämän Kolmiyhteisen Jumalan siunauksen 1. osassa Jumalan Isän siunaus ja varjelus lasketaan kansan ylle; 2. osassa Jumalan kasvot ovat valaistut Jeesuksessa ja Jeesuksen kautta Jumala on armollinen kansaansa kohtaan; 3. osassa Jumalan armon vastaanottamista seuraa Pyhän Hengen rauha.

Sekä hebrean bracha että kreikan eulogia merkitsevät siunausta sekä kiitosta ja ylistystä. Jumalan siunaus synnyttää ihmisen sydämessä siunauksen eli kiitoksen ja ylistyksen Jumalaa kohtaan. ”Barchi nafsi et Adonai, Kiitä Herraa minun sieluni!” Siunattu ihminen haluaa levittää siunausta myös ympärilleen. Jeesus laajensi meille siunaamisen kohteet. Lk.6:27-28 Jeesus opetti: ”Rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parjaavat.”

Pietari jatkaa Mestarin opetusta 1. Piet.3:9 näin: ”Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.” Olemme kutsuttuja siunaamaan. Uudessa liitossa uudestisyntyneet Jumalan lapset ovat myös hengellisiä pappeja. Olemme valtuutettuja siunauksen jakajia.

Mutta onko siunaaminen aina helppoa? Marttyyrien äänen julkaisemassa tuoreessa kirjassa ”Afrikan tähdet” Danielle Miettinen kertoo nigerialaisesta Monikasta, joka on hänen peitenimensä. Monikalla oli pitkä arpi kaulallaan ja rahiseva ääni. Hän oli yhdessä miehensä ja lapsensa kanssa rukoillut illalla varjelusta heille yön ajaksi. Mutta aamulla klo 3 kotiin oli rynnännyt Boko Haramin terroristeja, jotka olivat tappaneet miehen ja lapsen. Aamulla tulleet pelastajat, olivat löytäneet Monikan ruumiskasasta. Jostakin syystä hänen kohdallaan pään leikkaaminen oli epäonnistunut. Monikalta kysyttiin, mitä hän ajatteli surmaajista. Hän sanoi toivovansa, että heille vielä ennen kuolemaansa kirkastuisi Jeesuksen armo. Monika oli oppinut totisesti julmassa elämäntilanteessa vainoajiensa siunaamisen.

Meille täällä vapaissa länsimaissa siunausten keskellä eläessämme siunaaminen voi tuntua helpolta. Mutta entä maissa, joissa käydään brutaalia hyökkäyssotaa, tai joissa tapahtuu kammottavia terrori-iskuja? Miten voi siunata julmaa diktaattoria tai petomaista terroristia? Meidän ei toki tarvitse hyväksyä rikoksia, pahoja ja väärä tekoja, jotka yhteiskunnallisestikin ovat tuomittavia. Meidän ei kuitenkaan pidä ottaa oikeutta omiin käsiimme. Sitä varten on lain ensimmäinen, yhteiskunnallinen käyttö, josta Lutherkin puhuu. Paavali sanoi: ”Esivalta ei turhaan miekkaa kannan”, Rom. 13:4. Emme voi hyväksyä epäoikeudenmukaisuutta. Totuuden julkituominen ei ole väärin, mutta vielä sitäkin voimallisempaa on rukous.

Itselleni vihollisten siunaaminen tässä maailman tilanteessa on tuntunut ylivoimaisen vaikealta. Ehkä se on mahdollista vain, jos ymmärrämme Jumalan siunauksen laadun ja merkityksen Jumalan näkökulmasta. Jumalan siunaus voi käsittää myös kansan ja yksilön ravistelua, jotta heille kirkastuisi Jumalan valmistama pelastus ja Hänen käsittämättömän suuri iankaikkinen rakkautensa jokaista ihmistä kohtaan. Kun luemme esimerkiksi terroristin kääntymisestä Jeesuksen puoleen ja hänen uudesta elämästään, emme voi muuta kuin ihmetellä Jumalan valtavan suurta armoa ja voimaa. Silloin siunaaminen synnyttää Jumalan ylistyksen.